

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **F. S., spol. s r. o., H.**, IČO: X., právne zast. D. & P., s. r. o., M., IČO: X., proti žalovanému **V. B., s miestom podnikania M.**, IČO: X., právne zast. JUDr. V. K., advokátom, H., **o zaplatenie sumy 3 319,39 Eur (100 000,-- Sk) s príslušenstvom**, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 7. mája 2009, č. k. 13Cob/295/2008-254, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy dovolacieho konania v sume 304,92 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Martin rozsudkom zo dňa 12. 05. 2008, č. k. 18Cb 127/07-218 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 100 000,-- Sk s úrokom z omeškania 0,05% denne od 13. 08. 2006 do zaplatenia a trovy konania v sume 42 933,93 Sk, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca ako zastúpený a žalovaný ako obchodný zástupca uzavreli dňa 18. 11. 2005 platnú písomnú zmluvu o obchodnom zastúpení podľa ust. § 652 a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluvný vzťah bol ukončený dohodou zmluvných strán dňa 24. 07. 2006. V článku VI. zmluvy sa zmluvné strany dohodli v súlade s ust. § 672a Obchodného zákonníka, že obchodný zástupca počas trvania zmluvy a dva roky po jej skončení na území Slovenskej republiky nebude vykonávať na vlastný alebo na cudzí účet činnosť, ktorá je predmetom obchodného zastúpenia podľa tejto zmluvy, alebo inú činnosť, ktorá by mala súťažnú povahu voči podnikaniu zastúpeného, pričom pre prípad porušenia

tejto povinnosti sa žalovaný ako obchodný zástupca zaviazal zaplatiť žalobcovi ako zastúpenému zmluvnú pokutu vo výške 100 000,-- Sk do 3 dní odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo. Po vykonaní dokazovania súd prvého stupňa mal preukázané, že žalovaný po skončení zmluvy o obchodnom zastúpení vykonával na cudzí účet činnosť, ktorá bola predmetom obchodného zastúpenia podľa zmluvy o obchodnom zastúpení zo dňa 18. 11. 2005, čím porušil povinnosť v zmysle článku VI. citovanej zmluvy. Námietku žalovaného, že žalobca nebol aktívne vecne legitimovaný z dôvodu, že v čase podania žaloby dňa 19. 12. 2006 bola žalovaná pohľadávka postúpená inému subjektu a žalobca sa stal jej majiteľom až dňa 22. 12. 2006, súd nepovažoval za dôvodnú s poukazom na ust. § 154 ods. 1 O. s. p., keďže v čase vyhlásenia rozsudku súdu bola preukázaná aktívna vecná legitimácia žalobcu. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa vyhovel žalobe a žalobcovi priznal uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 100 000,-- Sk spolu s dohodnutým úrokom z omeškania vo výške 0,05% od 13. 08. 2006 do zaplatenia. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a zásady úspechu v konaní.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, rozhodol rozsudkom zo dňa 07. 05. 2009, č. k. 13 Cob 295/2008-254 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 O. s. p. potvrdil. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 150,48 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa, že žalobcovi vznikol nárok na dohodnutú zmluvnú pokutu spolu s dohodnutým úrokom z omeškania s poukazom na výsledky dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa, z ktorého bolo nepochybne preukázané, že žalovaný porušil povinnosť vyplývajúcu z článku VI. zmluvy o obchodnom zastúpení zo dňa 18. 11. 2005 (doložku o konkurencii) tým, že aj po ukončení zmluvy vykonával činnosť v rozpore s čl. VI zmluvy, čo zostalo žalovaným nespochybné v podanom odvolaní.

K námietke žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní odvolací súd uviedol, že nie je možné zamieňať neodstrániteľný nedostatok podmienky konania s vecnou (v danom prípade aktívnou) legitimáciou účastníka v konaní. Dôsledkom neodstrániteľného nedostatku podmienky konania je zastavenie konania. Dôsledkom nedostatku aktívnej vecnej legitimácie je neúspech žalobcu v konaní, t.j. zamietnutie žaloby.

Právne významný pre posúdenie existencie vecnej legitímácie je stav vo veci v dobe rozhodovania súdu (ust. § 154 ods. 1 O. s. p.), na čo správne poukázal v napadnutom rozsudku súd prvého stupňa. Relevantné preto bolo, že žalobca v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa bol majiteľom žalovanej pohľadávky, pričom ním bol aj v čase rozhodovania odvolacieho súdu.

Ďalej odvolací súd poukázal na neúplný apelačný systém, ktorým je ovládané odvolacie konanie. Uviedol, že odvolací súd v zásade musí vychádzať zo skutkového stavu tak, ako bol zistený a uzavretý súdom prvého stupňa. V prípade, ak zo strany súdu prvého stupňa došlo k splneniu procesnej poučovacej povinnosti voči účastníkom konania podľa ust. § 120 ods. 4 O. s. p. (k čomu v predmetnej veci aj došlo), tak novými skutočnosťami alebo dôkazmi sa v odvolacom konaní môže zaoberať len za splnenia taxatívne vymedzených podmienok uvedených v ust. § 205a ods. 1 O. s. p. Keďže žalovaný neposkytol žiadne tvrdenia a ani dôkazy, ktorými by preukázal splnenie niektorej z podmienok uvedených v ust. § 205a ods. 1 O. s. p., odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa len v rozsahu a z dôvodov, ako boli vymedzené v odvolaní, pričom sa však nemohol zaoberať novou skutočnosťou žalovaného, ktorú neuviedol na súde prvého stupňa. Išlo o námietku (argument), že žalobca si nemôže uplatňovať zmluvnú pokutu za konanie žalovaného po zániku zmluvy o obchodnom zastúpení z dôvodu, že zmluvná pokuta je právny inštitút, ktorý má akcesorickú povahu a ak zanikol hlavný zmluvný vzťah účastníkov (zmluva o obchodnom zastúpení), tak tým zanikol aj nárok na zmluvnú pokutu ako zabezpečovací inštitút, preto žalobca mohol žiadať zmluvnú pokutu za porušenie konkurenčnej doložky len do 24. 07. 2006, t. j. zániku zmluvného vzťahu založeného medzi účastníkmi zmluvou o obchodnom zastúpení. Pre úplnosť však odvolací súd zaujal svoje stanovisko aj k vyššie uvedenému argumentu žalovaného. Uviedol, že zmluvné strany sa v zmluve môžu dohodnúť na tom, že niektoré jej ustanovenia budú platiť aj po skončení zmluvy. V tomto smere primerane poukázal na ust. § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka a výslovne na ust. § 672a ods. 1 Obchodného zákonníka. Odvolací súd mal za to, že povinnosť žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu za preukázané porušenie konkurenčnej doložky v dojednanej dobe 2 roky po skončení zmluvy na území Slovenskej republiky naďalej trvala, a to napriek ukončeniu zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný v zákonnej lehote dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že v konaní vystupoval ako účastník ten, kto nemal spôsobilosť byť účastníkom konania podľa ust. § 237 písm. b/ O. s. p. a účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Dovolateľ uviedol, že žalobca mu dňa 08. 11. 2006 oznámil, že pohľadávku z titulu zmluvnej pokuty postúpil zmluvou o postúpení pohľadávky postupníkovi F. H., a. s., B.. Pohľadávka z titulu zmluvnej pokuty prešla opätovne na žalobcu po jeho odstúpení od zmluvy o postúpení pohľadávok, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 22. 12. 2006, pričom žaloba bola podaná na súde už dňa 19. 12. 2006, teda v čase jej podania žalobca nebol nositeľom tvrdeného hmotného práva. Súd sa s tvrdením o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu nestotožnil a nedostatok vecnej legitímácie žalobcu považoval za odstrániteľný nedostatok podmienky konania procesného charakteru s poukazom na ust. § 154 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. S týmto právnym posúdením veci zo strany prvostupňového a odvolacieho súdu sa dovolateľ nestotožňuje a má za to, že nedostatok vecnej legitímácie nemožno procesne odstrániť. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa, ako aj odvolací súd nesprávne vyložili ustanovenie § 154 ods. 1 O. s. p., ktoré sa nedotýka hmotnoprávných predpisov, ktoré vznik, zmenu a zánik povinností viažu na určitý okamih predpokladaný hmotným právom. Na základe uvedeného žalobca v konaní vystupoval ako účastník, hoci nemal spôsobilosť byť účastníkom konania.

Dovolateľ ďalej uviedol, že zánikom hlavného zmluvného vzťahu (zmluva o obchodnom zastúpení), o ktorý žalobca opiera základ svojho nároku, zanikla aj dohoda o zmluvnej pokute, ktorá je vedľajším (akcesorickým) zabezpečovacím záväzkom, ktorého zánik je viazaný na zánik hlavného zabezpečovaného záväzku. Žalobca preto mohol žiadať zmluvnú pokutu len za porušenie konkurenčnej doložky do 24. 07. 2006, t. j. zániku hlavného zmluvného vzťahu. Žalobou uplatnený titul zmluvnej pokuty v sume 100 000,-- Sk preto zanikol zánikom zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania. Nesúhlasil s konštatovaním odvolacieho súdu, že táto argumentácia uplatnená v konaní pred odvolacím súdom bola novou skutočnosťou alebo dôkazom, na ktorých použitie by sa muselo vzťahovať ustanovenie § 205a O. s. p. Keďže odvolací súd vyššie uvedenú argumentáciu žalovaného nepovažoval za odvolací dôvod, hoci ju za takýto dôvod považovať mal podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p., dovolateľ považuje tento postup súdu za dovolací dôvod podľa ust. § 237 písm. f/

O. s. p., nakoľko mu týmto postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, a to napriek skutočnosti, že vyššie uvedenou argumentáciu žalovaného sa odvolací súd okrajovo zaoberal. Konštatovanie odvolacieho súdu, že zmluvné strany si môžu v zmluve dohodnúť aj to, že niektoré zmluvné ustanovenia budú platiť aj po skončení zmluvy, pričom poukázal na ust. § 351 ods. 1 a § 672a ods. 1 Obchodného zákonníka, považuje za úplne irelevantné, nakoľko tieto ustanovenia sa vzťahujú na náhradu škody, resp. konkurenčnú doložku, porušenie ktorej však nie je možné viazať na zmluvnú pokutu po zániku hlavného záväzku.

S poukazom na vyššie uvedené dovolateľ navrhol, aby dovolací súd zmenil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a žalobu v celom rozsahu zamietol. Zároveň žiadal, aby mu boli priznané trovy prvostupňového, odvolacieho a dovolacieho konania.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie považuje za neprípustné, pretože nie sú dané zákonné dôvody na to, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil alebo zrušil.

Nesúhlasil s tvrdením dovolateľa, že ustanovenie § 154 O. s. p. sa nedotýka hmotnoprávnych predpisov. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa a aj odvolací súd správne interpretovali ustanovenie § 154 O. s. p., podľa ktorého je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, nakoľko pre posúdenie vecnej (aktívnej) legitímácie je rozhodujúci stav vo veci v čase rozhodovania súdu. V predmetnej veci je nespochybniteľné, že v čase vyhlásenia prvostupňového a druhostupňového rozsudku žalobca bol aktívne vecne legitímovaný.

K dovolaciemu dôvodu uplatnenému podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p. uviedol, že sa stotožňuje s právnym záverom odvolacieho súdu, že povinnosť žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu v prípade porušenia konkurenčnej doložky naďalej trvala aj po skončení zmluvy o obchodnom zastúpení. Tento záver vychádza predovšetkým z ust. § 672a Obchodného zákonníka, podľa ktorého v zmluve o obchodnom zastúpení možno dohodnúť, že obchodný zástupca nesmie po dobu najdlhšie 2 roky po skončení zmluvy vykonávať činnosť, ktorá bola predmetom obchodného zastúpenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaného pre neprípustnosť odmietol, prípadne zamietol, keďže neboli preukázané žiadne vady konania, pre ktoré by bolo potrebné napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť alebo zmeniť a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy dovolacieho konania v sume 304,92 Eur podľa špecifikácie uvedenej vo vyjadrení k dovolaniu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (ust. § 238 ods. 1 O. s. p.) alebo proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (ust. § 238 ods. 2 O. s. p.) alebo proti rozsudku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (ust. § 238 ods. 3 O. s. p.).

V predmetnej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom, avšak rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku podľa ust. § 238 ods. 1 a ods. 3 O. s. p., pretože nejde o zmenený rozsudok, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého však odvolací súd nevyslovil, že dovolanie je proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ust. § 238 ods. 2 O. s. p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

Prípustnosť dovolania proti tomuto rozsudku podľa ust. § 238 O. s. p. nie je daná.

Vzhľadom na vyššie uvedené by dovolanie žalovaného bolo prípustné iba vtedy, ak by konanie, v ktorom bol napadnutý rozsudok vydaný, bolo postihnuté niektorou

zo závažných procesných väd uvedených v ust. § 237 O. s. p. Citované zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak je konanie, v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie vydané postihnuté niektorou z väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia, t.j. ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z vyššie vymenovaných väd vyplýva pre dovolací súd z ust. § 242 ods. 1 O. s. p.

Žalovaný v dovolaní uplatnil dva dovolacie dôvody, a to, že v konaní vystupoval na strane žalobcu účastník konania, ktorý nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (ust. § 237 písm. b/ O. s. p.) a že účastníkovi na strane žalovaného sa postupom odvolacieho súdu odňala možnosť konať pred súdom (ust. § 237 písm. f/ O. s. p.).

Podmienkou toho, aby niekto mohol byť účastníkom občianskeho súdneho konania je, že musí byť na to spôsobilý. Spôsobilosťou byť účastníkom konania sa rozumie spôsobilosť subjektov mať procesné práva a povinnosti, ktoré procesné právo priznáva účastníkom konania (ide o procesnú spôsobilosť). Túto spôsobilosť upravuje Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 19 tak, že ju má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti podľa hmotného práva. U fyzických osôb vzniká hmotnoprávna spôsobilosť mať práva a povinnosti narodením (ust. § 7 Občianskeho zákonníka). Spôsobilosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby (ust. § 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Žalobca je obchodnou spoločnosťou, ktorá je právnickou osobou, ktorá nadobúda spôsobilosť mať práva a povinnosti (právnú subjektivitu) svojim vznikom, t.j. momentom zápisu obchodnej spoločnosti do obchodného registra, pričom spôsobilosť mať práva a povinnosti je predpokladom spôsobilosti byť účastníkom konania (ust. § 19 O. s. p.). Spôsobilosť byť účastníkom konania zaniká zánikom spôsobilosti mať práva a povinnosti, pričom v prípade obchodných spoločností je to zánikom obchodnej spoločnosti ku dňu jej výmazu z obchodného registra.

Zo žaloby (doručenej okresnému súdu dňa 19. 12. 2006) vyplýva, že žalobca ako právnická osoba (je ním spoločnosť s ručením obmedzeným) je v súlade s ust. § 79 ods. 1, tretia veta O. s. p. správne označený obchodným menom, sídlom a identifikačným číslom. Takto označená právnická osoba mala a stále aj má spôsobilosť byť účastníkom konania podľa ust. § 19 O. s. p., pretože má spôsobilosť mať práva a povinnosti, ktorú nadobudla dňom zápisu do obchodného registra (28. 05. 2004), v ktorom je stále zapísaná. Spôsobilosť byť účastníkom konania (procesnú podmienku konania) nemožno zamieňať s vecnou (aktívnou alebo pasívnou) legitimáciou účastníka v konaní vyplývajúcou z hmotného práva. Z hľadiska možnej prípustnosti dovolania podľa ust. § 237 písm. b/ O. s. p. nie je rozhodujúci vzťah vyplývajúci z hmotného práva, ale otázka spôsobilosti byť účastníkom konania. Nedostatok žalovaným namietanej aktívnej vecnej legitimácie účastníka v konaní nie je zákonným dôvodom prípustnosti dovolania podľa ust. § 237 písm. b/ O. s. p. a nezakladá preto existenciu vady rozhodnutia odvolacieho súdu podľa citovaného ustanovenia O. s. p. Z tohto dôvodu preto prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 písm. b/ O. s. p. nie je daná.

Podľa dovolateľa je ďalším dôvodom dovolania vada spočívajúca v tom, že žalovanému bola odvolacím súdom odňatá možnosť konať pred súdom podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p. Naplnenie znakov tejto vady vidí v tom, že odvolací súd sa v odvolacom konaní nezaoberal argumentáciou žalovaného v odvolaní, že zánikom zmluvného vzťahu ako hlavného právneho vzťahu, o ktorý žalobca opiera základ svojho nároku na zmluvnú pokutu (zanikol dohodou dňa 24. 07. 2006) zanikol záväzok z dohody o zmluvnej pokute ako akcesorický záväzok, keďže odvolací súd túto argumentáciu nepovažoval za odvolací dôvod, pretože ju považoval za novú skutočnosť, uplatnenú žalovaným v odvolaní, ktorá ním predtým nebola uplatnená pred súdom prvého stupňa.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký vadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa ust. § 18 O. s. p. účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv. O vadu, ktorá je z hľadiska ust. § 237 písm. f/ O. s. p. relevantná ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne iným všeobecne záväzným právnym predpisom a týmto procesným

postupom odňal účastníkovi konania možnosť uplatniť jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Krajský súd v Žiline ako odvolací súd pri posudzovaní odvolacích dôvodov žalovaného vychádzal zo systému neúplnej apelácie, podľa ktorého odvolací súd musí vychádzať zo skutkového stavu tak, ako bol zistený a uzavretý pred súdom prvého stupňa (ust. § 213 ods. 1 O. s. p.). V prejednávanej veci účastníci konania boli na pojednávaní okresného súdu poučení o povinnosti všetky dôkazy a skutočnosti predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliadne podľa ust. § 120 ods. 4 O. s. p. Podľa ust. § 205a ods. 1 O. s. p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak a/ týkajú sa podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu alebo obsadenia súdu, b/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, c/ odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p., d/ ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa. Teda, novými skutočnosťami a dôkazmi sa odvolací súd môže zaoberať len vtedy, ak je splnená niektorá z podmienok taxatívne uvedených v ust. § 205a O. s. p., čo však žalovaný nepreukázal. Napriek tomu, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku konštatoval existenciu novej skutočnosti v odvolaní žalovaného (argumentácia žalovaného o zániku záväzku z dohody o zmluvnej pokute z dôvodu zániku zmluvného vzťahu medzi účastníkmi), zaoberal sa jej posúdením, keď uviedol, že zmluvné strany si v zmluve môžu dohodnúť, že niektoré jej ustanovenia budú platiť aj po jej skončení, ako v prípade zmluvného ustanovenia o konkurenčnej doložke, ktorej porušenie je sankcionované dohodnutou zmluvnou pokutou. Odvolací súd pri prejednaní odvolania žalovaného postupoval v súlade s Občianskym súdnym poriadkom a jeho postupom a rozhodnutím v odvolacom konaní nebola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v posudzovanom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O. s. p. a vady konania podľa ustanovenia § 237 písm. b/, f/ O. s. p., resp. iné vady podľa ust. § 237 O. s. p. neboli dovolacím súdom zistené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací preto dovolanie žalovaného odmietol podľa ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s ust. § 243b ods. 5 O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný. So zreteľom na odmietnutie dovolania pre jeho neprípustnosť sa dovolací súd nezaoberal napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu v merite z hľadiska posudzovania jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo úspešnému žalobcovi podľa ust. § 243b ods. 5 v spojení s ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. Z uvedeného dôvodu dovolací súd priznal žalobcovi účelne vynaložené trovy dovolacieho konania za 2 úkony právnej služby po 121,17 Eur (prevzatie vecí a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie k dovolaniu žalovaného) spolu s 19% DPH v sume 46,04 Eur a 2x režijný paušál po 6,95 Eur spolu s 19% DPH v sume 2,64 Eur, t.j. celkom 304,92 Eur podľa ust. § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, c/ a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. apríla 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová